

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

ભરી રાખે ગુમ રહ્યો એવી કાંઈ ખપે છે,
ઉપાડે કેદનો એ ભાર એવી કાંઈ ખપે છે,
વાંધા વિના કર્યા કરે હસતાં હસતાં છા જુ ઢા -
અંચલ, અભ્યાયે ભુલ્યા કરે એવી કાંઈ ખપે છે.
(રાંધ = રમત, કરણી શબ્દ)

અચકાય ના,
રોબોટ સરકાર -
'યુ' ટર્ન પણ...

તંત્ર બદલે -
થાય છે ઓરમાળ,
પહેલા ખોળાના...

દાઈકુ
(રાતોરાત બદલતા નિર્ણયો) (સાગમટે બદલીઓ)

ચિંતન

ન સ્વાદુ નૌધમિદં ન ય વા સુગંધી, નાદિપ્રિયં કિમપિ શુષ્ક તમાકુ ચૂર્ણમ્ ।
કિં આકિરોગજલકં ચ તદસ્થ ભોગે વીજં ત્ણાં નહિ નહિ વ્યસને વિનાભ્યમ્ ॥

સુભાષિત રત્ન ભાંડાગારના બીજા અધ્યાય- 'વ્યસન નિંદા-તમાકુ'નો આ શ્લોક છે :
સુકી તમાકુનું ચૂર્ણ - અર્થાત 'છીકણી' એ જાતે જ એવી ચીજ છે કે તેમાં નથી કોઈ સ્વાદ, નથી કંઈ ઓષધ કે એમાં નથી કોઈ સુગંધ - વળી આંખથી પણ જોવી ગમે તેવી પણ નથી; ઉલ્ટું આંખના રોગોને પેદા કરે એવી એ 'તમાકુ' છે. આમ જુઓ તો 'તમાકુ' કોઈ પણ સ્વરુપે લેવામાં કોઈ જાતની ગુણકારી નથી. પરંતુ એમાં અનેક દોષ છે.

તેમ છતાં વ્યસની માણસ માત્ર વ્યસનની કુટેવ-લતને કારણે તેને સેવતો રહે છે. વ્યસન સિવાય બીજું કોઈ જ કારણ નથી. તમાકુના ખેતરને વાડ નથી હોતી - પશુઓ તો ઠીક ગેધડાં પણ તમાકુનો છોડ ખાતાં નથી. એમને પણ એટલી અક્કલ ભગવાને આપી છે.

- સુવિચાર**
- ધર્મ તો માર્ગ છે, માર્ગ જાણવાથી નહિ, ચાલવાથી જ પૂરો થાય છે - **રજનીસ**
  - જે માણસ સ્વયં થવાની ક્ષમતા પ્રાપ્ત કરતો નથી અને કંઈક બીજા થવાની દોડમાં લાગી જાય છે એના જીવનમાં દુ:ખ અને પીડા જ રહે છે - **ડો. ચંદ્રકાન્ત મહેતા**
  - જેના બંધનમાં કોઈ નથી અને જે કોઈના બંધનમાં નથી તે જ વ્યક્તિ સ્વતંત્ર છે - **નવનિત**
  - શક્તિનો હિસાબ સંખ્યા ના આધારે નહિ, શિસ્તના આધારે થાય છે - **એસ. ભટ્ટાચાર્ય**
  - મન ને સમજાવી પટાવી પરમેશ્વર પાસે લઈ જવું એનું નામ તે 'યોગ' - **પાંડુરંગ શાસ્ત્રી**
  - જીવનનો કોઈ કોયડો નથી જેને ઉકેલવાનો હોય, જીવનનો કોઈ કોયડો નથી જેને ઉકેલવાનો હોય - **ગુણવંત શાહ**
  - આજનું ઔષધ : હેડકીમાં હળદરનો પાઉર પણ સાથે લેવાથી તરત હેડકી બંધ થાય છે
(સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા

ગીતાજીમાં જ્ઞાની-તટસ્થ-વિવેકી અને કલ્પો છે જે બધી જ પરિસ્થિતિમાં 'તટસ્થ'-શાંત-ધીરગંભીર રહી શકે છે : 'માનાપમાન તો સ્તુલ્ય સ્તુલ્યો મિત્રા રિપક્ષયો.' શત્રુ અને મિત્ર માટે સમાન ભાવ. એક સંત રાજાના ગુરુપદ હતા. વાર્ષિક ઉત્સવ નિમિત્તે તેમને રાજાની સાથે હાથીની અંબાડી પર બેસાડવામાં આવતા હતા.

તેમની ઝૂંપડી જંગલમાં હતી. મૂળ સાદી હતી. અને એકાંતમાં હતી. એક વખત ચોરો એ જ રાજાના ભંડારમાંથી ચોરી કરી નાહા - પણ રાજાના સૈનિકો એ તેનો પીછો કર્યો. ચોરે ચોરેલો ધનભંડાર આ સંતના આશ્રમમાં નાખી ભાગી ગયા. સૈનિકો આ સંતને ચોર સમજી પકડી ગયા અને ગેધડાં પર બેસાડી ફેરવ્યા. રાજાનો પ્રધાન, સંતને ઓળખી ગયો છોડાવ્યા.

રાજાએ ગુરુના ચહેરા પર કોઈ પણ ભાવ જોયા નહીં તેથી પૂછ્યું તમને ખોટું નથી લાગ્યું? સંત કહે - તમે આ શરીરને માન કે અપમાન આપો છો, પણ હું એ 'શરીર' નથી - આત્મા છું - આ જાણનાર 'મહાત્મા' કહેવાય છે.

વારાણસીનો મૃત્યુકાંડ પ્રશાસન સામે પ્રશ્નાર્થ

એક તરફ વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદી 'બ્રિકસ' રાષ્ટ્રોના વડાઓ સાથે ગોવામાં આતંકવાદનો ઉકેલ શોધવા મથામણ કરી રહ્યા છે ત્યારે એમના સંસદીય ક્ષેત્ર વારાણસીમાં રાજધાટુ પુલ પર નાસભાગ મચી જતાં ઓગણીસ વ્યક્તિઓએ જીવ ગુમાવ્યો છે અને એથી વધુ સંખ્યામાં લોકો ઘાયલ થઈને ચંદોલી હોસ્પિટલમાં સારવાર લઈ ચૂક્યા છે. વારાણસીને વડાપ્રધાન 'ક્યોટો' બનાવવાનો સંકલ્પ કરી ચૂક્યા છે. એ દિશામાં જરૂરી એવા એમઓયુ પણ કરાયા છે અને જાપાનના વડાપ્રધાન શિન્જો એબે ને વારાણસીની ગંગા-આરતીમાં સામેલ કરીને મોદીએ એમના સંકલ્પબળનો પરચો પણ આપ્યો છે. પરંતુ ભારતીય જનમાનસની માનસિકતા બદલવા માટે ફક્ત વડાપ્રધાનનું સંકલ્પબળ પૂરતું નથી. 'વોહી રફતાર બેઠંગી' મુજબ દર વર્ષે શ્રદ્ધાળુઓ જે રીતની ભીડ કરે છે, ધક્કામુક્કી કરે છે અને પછી સાંકડા રસ્તામાં એકબીજાને કચડતા દર્શન માટે આગળ વધી જાય છે - એ જ ઘટનાનું પુનરાવર્તન બાબા જય ગુરુદેવની જન્મજયંતી પ્રસંગે એમના આધ્યાત્મિક વારસદાર દ્વારા યોજાયેલ ધાર્મિક અનુષ્ઠાનમાં જોવા મળ્યું છે. થોડાં વરસ અગાઉ આવી જ દુર્ઘટના પ્રતાપગઢનાં પ્રસિદ્ધ જગદ્ગુરુના આશ્રમમાં બની હતી. કુંભમાં સરકાર મહિનાઓ અગાઉથી વ્યવસ્થા ગોઠવવાનાં ચક્રી ગતિમાન કરતી હોવા છતાં નાસભાગની દુર્ઘટના અનિવાર્યપણે બનતી રહે છે - પછી એ હરિદ્વાર હોય, નાસિક હોય કે પ્રયાગરાજ. આવી દુર્ઘટનાઓ કેળવણી જરૂરી છે, જે ભારતીય પ્રજા સ્વીકારવા તૈયાર જ નથી. એને તો ઉતાવળે દર્શન કરી લેવાં છે, લહાવો લૂંટી લેવો છે, પછી એ ઉતાવળના પરિણામે પોતાની કે બીજા લોકોની જિંદગી ભલે ને જોખમમાં મુકાતી હોત! વરસોવરસ બનતી આવી કમનસીબ ઘટનાઓ પછી વડાપ્રધાન અને વિપક્ષી નેતાઓથી લઈ તમામ અગ્રણીઓ

સહાનુભૂતિના શબ્દો ઉચ્ચારે છે. મરનારના પરિવારને માતબર વળતર જાહેર કરે છે, સ્થળની મુલાકાત લે છે, તપાસ નીમે છે, ફરજ પરના પોલીસ અધિકારીને થોડા સમય પૂરતો સસ્પેન્ડ કરે છે. બસ, ત્યાં મામલો પૂરો થઈ જાય

તંત્રીસ્થાનેથી...

એટકાવવા કે સંયમિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યું - બધું 'રામ ભરોસે' ચાલતું રહ્યું અને છેવટે જે થવાકાળ હતું તે થઈને રહ્યું. ઉત્તરપ્રદેશના વરિષ્ઠ મંત્રી શિવપાલ યાદવની કુપાદષ્ટિ હેઠળ જ જયારે આખો ધાર્મિક કાર્યક્રમ સંપન્ન થવાનો હોય ત્યારે સ્થાનિક પોલીસ કે પ્રશાસન પણ વચ્ચે 'હડાપણ' ન જ કરે તે સમજી શકાય એમ છે. ઉત્તરપ્રદેશમાં હાલ ચાચા-ભત્રીજા વચ્ચે સત્તાની સાહમારી ચાલી રહી છે, તે સુવિદિત છે. વડાપ્રધાન મોદીના મતવિસ્તારની આવી દર્દશા બદલ ફક્ત રાજ્ય પ્રશાસન પર દોષનો ટોપલો ઢોળી દેવાથી અર્થ નહીં સરે. ફરી વાર આવી દુર્ઘટના ન બને એવો નક્કર માસ્ટરપ્લાન અમલી બનાવવાય તે જરૂરી છે.

પત્નીની આત્મહત્યાની તથા જુદા રહેવાની ધમકી એ કુરતા છે : સુપ્રિમ કોર્ટ

તાજેતરમાં સુપ્રિમ કોર્ટે ઐતિહાસીક ચુકાદો આપતા જણાવ્યું કે કાયદો એ મહિલાની સુરક્ષા, સલામતી માટે ઘડવામાં આવ્યો છે તેનો દુરઉપયોગ કરવા માટે નહિ. કાયદાની ઢાલ તરીકે ઉપયોગ કરી શકાય હથીયાર તરીકે વાપરી ન શકાય મહિલાઓ ઉપર થતા શારીરિક, માનસીક હુમલાથી રક્ષણ પુરૂ પાડવા માટે મહિલા તરીકે કાયદાઓ બનાવવામાં આવ્યા છે પરંતુ ૮૦ ટકા કિસ્સામાં મહિલાઓ આ કાયદાનો દુરઉપયોગ કરી પતિ તથા સાસરીયાને ધમકાં રાખી ધાર્યું કરવા માટે કરતા હોવાનું તારણ બહાર આવેલ છે. દહેજ પ્રતિબંધ ધારાની કલમ ૪૮૮(ક) મુજબ ૧૦ ટકાથી ઓછા કિસ્સામાં સજાના હુકમો થયેલા છે આવી જ પરિસ્થિતિ મેન્ટલી એન્ડ સેક્સુઅલી હેરેસમેન્ટ ઓફ વુમન ના કિસ્સામાં બને છે.

પતિ પત્નીના ઝઘડામાં હિન્દુ કુટુંબો તુટતા જાય છે, સંયુક્ત પરિવારની વ્યવસ્થા નષ્ટ થઈ રહી છે. માત્ર કિલ્મમાં અને વાતામાં જ સંયુક્ત સુખી પરિવારની કલ્પના થઈ શકે છે લગ્ન બાદ સ્વતંત્રતા અને સ્વાયત્તા, મોજશોખ ભોગવવા કુટુંબની વ્યક્તિઓ અળખામણી લાગતા સંયુક્ત પરિવારમાંથી અલગ થવાના બનાવોની સંખ્યા વધતી જાય છે. માતા પિતાથી પુત્રને છુટો પાડવોએ એકજાતની કુરતા જ આચરેલ ગણાય. કોઈ પુત્ર પોતાના વૃદ્ધ માતા પિતાને એકલા અસહાય હાલતમાં રાખવા સંમત હોઈ શકે નહિ. હિન્દુ સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિથી વિપરીત વિદેશી સંસ્કૃતિના આગમથી સંયુક્ત પરિવારો વિભાજીત થતા ગયા છે. પુત્રની આવક ઉપર નિર્ભર માતા પિતાથી પુત્ર અલગ થાય તે કોઈ માતા પિતા કે પુત્ર ઈચ્છે નહિ પરંતુ પુત્રનું ઘર કરવાની આશામાં પોતાની લાગણીઓની કુરબાની આપી દિલ ઉપર પથ્થર રાખી માતા પિતા પુત્રને અલગ રહેવા મોકલે છે આ પત્નીએ પતિ તથા પરિવાર ઉપર આચરેલ કુરતા જ ગણાય.

કેટલાક કિસ્સામાં પુત્ર મજબુત રીતે માતા પિતાના પડખે ઉભો રહે તો કાયદાને હથીયાર તરીકે ઉપયોગ કરી ખોટા કોર્ટ કેસોમાં, દહેજના કેસોમાં લાગતા વળગતા ના હોય તેવા દિયર, દેરાણી કે જેઠ, જેઠાણી, નણદાને સંડોવી નાક દબાવી મોં ખોલવામાં પત્નીને સફળતા મળે છે ના ઈલાજે, ના છુટકે નુકશાન સહન કરવાની બીકથી યેનકેન રીતે પતિ પત્નીની અલગ રહેવાની જીદને તાબે થતો જાય છે જેમાં સંયુક્ત પરિવારના સંસ્કાર, સંસ્કૃતિ નષ્ટ થતા જાય છે.

વારંવાર આત્મ હત્યા કરવાની ધમકી આપી ધાર્યું કરવાની કલા એ પણ અત્યાચાર

ગણી સુપ્રિમ કોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટના તમામ ચુકાદાનો તથા પત્નીની આત્મ હત્યા કરવાના પ્રયાસને કુરતા ગણી પતિ ક્યારેય એ પ્રકારનો વ્યવહાર સહન ના કરી શકે કે પત્ની આપઘાત કરે અને પોતાના માતા પિતા કે કુટુંબીજનો જેલમાં જાય જરૂરીસ અનિલ આર. દવે અને જસ્ટીસ એલ. નાગેશ્વર રાવની બેન્ચે ઐતિહાસીક ચુકાદો આપતા ખોટા કેસો કરવાની કે આત્મ હત્યા કરી ધાર્યું કરવાની પત્નીની જીદ સામે પ્રશ્નાર્થ ચિન્હ મુકેલ છે.

પતિ સામે જુદા આરોપ અને પત્નીના લગ્નેતર સંબંધ તથા ધાર્યું કરવા આત્મ હત્યા કરી ચીઠ્ઠી લખી ફસાવી દેવાની ધમકી એ પત્નીની પતિ તથા તેના પરિવાર સાથે આચરેલ કુરતા જ ગણાય માત્ર પતિ જ બધા કિસ્સામાં પત્ની ઉપર અત્યાચાર કરે કુરતા આચર તો નથી જેમ સીકાની બે બાજુ હોય છે તેમ કેટલાક કિસ્સામાં પત્ની પણ અત્યાચાર આચરતી હોય છે.

એકરૂઝા મેરેટીકલ અફેસ અને આત્મ હત્યા કરવાની ધમકી આપી ધાર્યું કરવું એ કુરતા જ ગણાય છે. પત્નીએ હાઈલી પ્રોફેસનલ કોર્સ કરેલ હોય ભણેલ ગણેલ હોય દા.ત. સ્ત્રીએ સીએસ, એડવોકેટ કે દાકતરી તેમજ અન્ય કોશલ્ય બ્યુટીપીલર, હોમસાયન્સ કે યોગ અભ્યાસ કરેલ હોય તેમજ ટ્યુટર તરીકેનો વ્યવસાય કરી પોતાનું ભરણપોષણ કરી શકવા સક્ષમ હોય તો માત્ર પતિની આવક ઉપર નિર્ભર રહી ભરણપોષણ મેળવવા હકકદાર નથી તેવો તાજેતરમાં હિન્દુ મેરેજ એક્ટની કલમ ૨૪ અન્વયે ભરણપોષણની અરજ નકારી દિલ્હી હાઈકોર્ટે પણ ઐતિહાસીક ચુકાદો આપેલ છે. પત્ની પોતાનું ભરણ પોષણ કરવા સક્ષમ હોય અને કરી શકે તેમ હોય ભરણ પોષણ કરી શકવા જેટલું સામર્થ્ય ધરાવતી હોય અને તેવી શૈક્ષણિક લાયકાત ધરાવતી હોય તો પુરૂષ સમોવડા હક્ક, અધિકાર ભોગવતા સમાજમાં સ્ત્રી પુરૂષનો આ બાબતે ભેદભાવ રાખી શકાય નહિ તથા આજની દુનિયામાં સ્ત્રીઓ પુરૂષની સરખામણીએ ખાલેખાલો મિલાવી કામકાજ કરી દરેક ક્ષેત્રમાં પુરૂષ સમોવડી હોવાનો ગર્વ લેતી હોય તેમજ ૫૦ ટકા અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

કાયદો અને કાનૂન
અશ્વિન ત્રિવેદી

વિરહની એ કારમી વેદનાની પીડા ભોગવવા કરતાં ભૂલી જવું એ જ વધુ યોગ્ય વિકલ્પ છે

બાળક હતો, ત્યારે બધાં કહેતા મને -
- કે કશું યાદ નથી રહેતું તને.
- બઈ ભૂલકણો.
- બહું ભૂલી જાય છે.
આવો ને આવો રહીશ - તો દુ:ખી ઘરફા.
મોટો થયો, ત્યારે બધાં મને કહે છે -
- કે શું બહું યાદ રાખવાનું -
- કશું ભૂલતો જ નથી.
- ભૂલી જવાનું બહું.
આવો ને આવો રહીશ તો - દુ:ખી ઘરફા.
- જિગર ગઢવી (૧૨/૧૦/૨૦૧૬)

યાદ રાખવું, યાદશક્તિ વધારે હોવી અને મનમાં બહું સંઘરી રાખીને એને હંમેશા યાદ રાખવું એ ત્રણેય બાબતો આમ એકસમાન લાગે પણ પરિસ્થિતિને અનુરૂપ તેના પ્રકાર અલગ હોઈ શકે. ફંસબુકના કે વોટ્સએપના અમુક મેસેજસ આપણને એવા યાદ રહી જાય કે સીધા મનમાં ઉતરીને આપણા મસ્તિષ્કમાં તેની એક કાયમી છાપ પડી જાય અને અમુક મેસેજસ વાંચીને એની બીજી જ ક્ષણે ભૂલી જવાયા! નાના બાળકને મા-બાપ, શિક્ષકો અને આજુબાજુની દરેક પરિસ્થિતિમાંથી ઘણું-બધું શીખવા મળે છે. અમુક બાબતો તેના નાનકડાં મગજમાં કમ્યુટરની જેમ ઠીક ઠીક જાય છે અને અમુક બાબતો લાખ-પ્રાયત્નો છતાં તેને યાદ રહેતી નથી. ત્યારબાદ વાત આવે મુગ્ધાવસ્થાની કે

જેમાં યાદશક્તિનો અર્થ પ્રેમ, વિરહ અને ભીની ભીની સંવેદનાઓનો રૂપમાં હોય છે. અમુક ચોક્કસ સ્થળ, અમુક વાત, નજરનું ટકરાવું ને એવી કેટલીય નાની-નાની બાબતો પણ આ અવસ્થામાં એક વિશેષ યાદગાર સ્થાન આપણા મન-મસ્તિષ્કમાં જમાવી દેતી હોય છે. અલબત્ત, આ અવસ્થામાં પણ ભણવાની વાતો તો યાદ રાખવી મુશ્કેલ જ હોય છે. મુગ્ધાવસ્થા કે તરુણાવસ્થા બાદ જયારે વ્યક્તિ પરિપક્વ બને ત્યારે જે વાત એણે ભૂલી જવાની હોય છે તે જતું કરવાના અર્થમાં તેને કહેવામાં આવતી હોય છે. અને એ પછીની અવસ્થા એટલે કે ઘડપણમાં શારીરિક મર્યાદાઓને કારણે ભૂલી જવાની વાત! આમ, આ યાદ રાખવું કે ભૂલી જવું એ બાબત આપણા જીવનમાં કેટકેટલી અનોખી રીતે સંકળાયેલી છે અને દરેક તબક્કે તેનું સ્વરુપ કેવું જુદું જુદું છે એ એક વિચારવાયોગ્ય બાબત છે. વિજય રાજયગુરુ લખે છે કે,

‘ગત સમયમાં પગા ઝળોળી દુર્ગ ઊભો છે હજી, સાંભરણમાં જળ ડખોળી દુર્ગ ઊભો છે હજી. ભીંતરમાં પીપળ ઉગાડી, કાંગરા ખેરી ખડો, આંખમાં ઈતિહાસ ધોળો દુર્ગ ઊભો છે હજી. હાકડા, પડકાર, હલ્લા, હણહણાટી સાંભળો, યાદની તલવાર તોળી દુર્ગ ઊભો છે હજી.’

યાદોની આ સફરમાં સ્ત્રી અને પુરુષો વચ્ચે પણ તકાવત જોવા મળે છે. પુરુષોને નાની-નાની બાબતો, યાદ રહેતી નથી અને સ્ત્રી માટે આ નાની-નાની બાબતો જ તેના જીવનની સૌથી મોંઘી મહામૂલી પૂંજ હોય

છે. જો કે, તેમાં પણ સંવેદનશીલ પુરુષોને આ પ્રકારની બાબતો યાદ હોય તેવું બની શકે છે. આપણી સૌથી વધુ નજીક હોય તેવી વ્યક્તિ પાસેથી આપણી અપેક્ષાઓ હંમેશા સૌથી વધુ હોય છે. પારકી વ્યક્તિને ઘણી મોટી ભૂલ માટે પણ સહેલાઈથી માફ કરી દેનારા આપણે મનગમતી વ્યક્તિની નાનામાં નાની ભૂલને લઈને ક્યારેક દિવસો, ક્યારેક મહિનાઓ તો ક્યારેક આખી જિંદગી મનમાં સંઘરીને બેસી રહીએ છીએ. જે સંબંધ આપણા માટે દુનિયામાં સૌથી વધુ મહત્વનો હોય તેનાથી જ સૌથી વધુ અપેક્ષા હોવાને કારણે ક્યારેક આખેઆખા સંબંધની આહુતિ અપાઈ જતી હોય છે. આપણે સૌએ આ વાત જીવનમાં ક્યારેક તો અનુભવી જ હશે. અને આપણે એ પણ જાણીએ છીએ કે આનું વર્તન કરવામાં આપણે પોતે અને જેની સૌથી વધુ નજીક છીએ એ બંને જ સૌથી વધુ પીડા ભોગવવાના હોવા છતાં આપણી જાતને રોકી શકતા નથી.

વિરહની એ કારમી વેદનાની પીડા ભોગવવા કરતાં ભૂલી જવું કે જતું કરવું એ જ વધુ યોગ્ય વિકલ્પ છે. નહિ તો, વિરહની એ ક્ષણને વિદાય બનતા વાર નથી લાગતી. પ્રહ્લાદ પારેખ લખે છે,

‘કદી નહિ કહું, મને જ સ્મરણે સદા રાખજે,’
અને નયનબંધનું અપર વિશ્વ તું ત્યાગજે;
પરંતુ ગગનાંગણે, અવનિમાં અને સિંધુમાં,
મળે અધિક જે તને મુજ થકી, ઉરે થાપજે.
પરસ્પર કરી કથા રજનિ ને દિના ગાળિયા,
અનેક જગતો રચી સ્વનમાં, વળી ભાંગિયા;
કહોર થઈને કદીક તુજ સાંસુ જોયા કર્યા,
કદીક તુજ ગોદ શીશ ધરી હીભડાં મેં ભર્યા,
મળે અધિક ઉજળા દિન અને મીઠો રાતડી,
જયે સકલ તો ભૂલી રજનિ ને દિનો આપણાં;
રજે સ્વપ્ન ભવ્ય કો જગતનું ઊંજા સાથમાં,
ભલે વીસરજે પછી જગત આપણે જે ઘડ્યા.
છતાંય સ્મરણે ચડી વિપળ એક જો હું લઈ,
ઉદાર તવ ઉરની પ્રથમની ક્ષમા તો ચહું.’

યાદ રાખવાની, ભૂલી જવાની અને યાદ રાખવા છતાં ભૂલી જવાની તથા ભૂલી ગયા પછી પણ યાદ રાખવાના આ આખીયે પ્રક્રિયા જીવનમાં નિરંતર ચાલ્યા જ કરે છે. જીવનરુપી આ અંતરપટમાં અવિરતપણે ખૂબ કાળજીપૂર્વક જે યાદ છે તેની સાથોસાથ ખૂબ સંભાળપૂર્વક જે ભૂલી જવાનું છે તે પણ જો સમજાઈ જાય તો જીવન હંમેશા સારી-સુંદર બાબતોથી જ મહેકતું અને મધમધતું રહે!

- nehalgadhavi101@gmail.com

ગુજરાતની રાજકીય જમીન નાણતા કેજરીવાલ

મુકાનારાં ગણિતમાં પણ ભાજપ-સંઘથી નારાજ થયેલાઓના શંભુમેળાઓનો જ સમાવેશ છે. દિલ્હીના મુખ્યપ્રધાન અરવિંદ કેજરીવાલ સુરતમાં અગાઉ ના થઈ શકેલી સભા કરીને ગુજરાતની જમીનને નાણી જોવા માંગતા હતા. એમની સેના ખરેખર કોને વફાદાર છે એ અજમાવી જોવા માંગે છે. ગુજરાતના સંનિષ્ઠ અગ્રણીની છબિ ધરાવનારા મહુવાના ત્રણ-ત્રણ મુદત માટે ભાજપી ધારાસભ્ય રહેલા ડૉ. કનુભાઈ કલસરિયા ગુજરાતની 'આપ' પાર્ટીના સંયોજક તરીકે અત્યારે કાર્યરત છે. કાલે ના પણ હોય, કારણ છેલ્લા દસ મહિનામાં 'આપ' પાર્ટીના ગુજરાતના પ્રભારી અને દિલ્હીના ધારાસભ્ય રહેલા ગુલાબ સિંહે ચાર-ચાર વખત વિવિધ હોદ્દાઓને બાજુમાં પાત્તાની જેમ નિયુક્તિ-વિદાયની જેમ ચીપ્યા છે. એમ તો ગુજરાત ભાજપના સંસ્થાપક સંયોજક અને 'ગણતર' સંસ્થાના પ્રતિષ્ઠિત સૂત્રધાર સુખદેવ પટેલને જાન્યુઆરી ૨૦૧૫માં કનુભાઈમાં રાજ્ય એકમના પ્રમુખનું ટિટરખર વતાવ્યું હતું અને ડિસેમ્બર ૨૦૧૫માં તો સુખદેવનું ત્રણ વર્ષ માટે અકારણ નિવંબન થઈ ચૂક્યું હતું.

કનુભાઈ કેજરીવાલની સુરત-વરાછાની જાહેરસભાની પૂર્વતેયારી માટે જઈ રહ્યા હતા ત્યારે વિગતે વાત થઈ. એમણે પોતાની પાર્ટીનું ગુજરાતનું માળખું ૪૦ ટકા ગોઠવાયાનું કહ્યું અને હજુ ૬૦ ટકા ગોઠવવાનું બાકી હોવાનું કહ્યું. યુદ્ધના મેદાનમાં કેજરીવાલના રણકારની સામે ડૉ. કલસરિયા આહિર હોવા છતાં થોડા ઋજુ ઋજુ લાગતા હોય એમ ઠીલું બોલે છે ત્યારે રાજ્યમાં 'આપ' કેવા કાંદા કાઢશે એ સમજવાનું આગોતરું દર્શન જરૂર થાય છે. ગુલાબસિંહ વિરુદ્ધ દિલ્હીના પોલીસ કમિશનર કોઈ બે વ્યક્તિના ઝઘડામાં સમસ-વોરંટ વાઈવોને પરેશાન કરી રહ્યાની વાતથી લઈને સુરતમાં કેજરીવાલની જાહેરસભા માટે વડી અદાલતે જઈને મંજૂરી મેળવવી પડે

ત્યાં લગીની વાત એ કરે છે. 'આપ' પાર્ટીમાં વિશ્વાસનો અભાવ વર્તાય છે. કાં તો ગુલાબસિંહની આસપાસ ભાજપી સુપ્રીમો અમિત શાહનું ટેકેદાર જૂથ ગોઠવાઈ ગયાની પણ ચર્ચા કનુભાઈ કે કિશોર દેસાઈના પગ બાંધવા માટે જવાબદાર લાગે છે. વડોદરાના ભાજપી મેયર રહી ચૂકેલા રબારી આગેવાન રતિલાલ દેસાઈને વિહિંપ-ભાજપ-સંઘ થકી મોહભંગ થતાં 'આપ'માં આવ્યા છે, એટલે ગુજરાતમાં એકંદરે 'આપ' પણ ભાજપથી જ ફાટફાટ થવામાં આંધાણ છે. પંજાબની વિધાનસભાની ચૂંટણીના પરિણામ અને સુરતની કેજરીવાલ સભા પછી 'આપ' પાર્ટીએ ગુજરાતમાં ૧૮૨ બેઠકો હાડવી કે માંડી વાળવું એ નક્કી કરશે. ડૉ. કલસરિયા પ્રામાણિક અગ્રણી છે એટલે ડિંગ મારતા નથી. ભાજપના ધારાસભ્ય રહેલા યતીન ઝોઝા કોંગ્રેસમાં આંટો મારીને મોદી-અમિત શાહના ભાજપમાં પાછા ફર્યા હતા. અમિત શાહના ધારાશાસ્ત્રી પણ હતા. હવે એ 'આપ'માંગો થયા છે. 'આપ'માં એમને ગોઠશે કે પાછા ધરવાપસી કરશે એ હજુ અનિશ્ચિત છે.

હમણાં પાર્ટીદાર અનામત આંદોલનમાં ગાજવીજ કરનારા ધારીના ભાજપી ધારાસભ્ય નલિન કોટડિયા 'આપ'માં જોડાવાની ચર્ચા હતી. 'આપ'ના સુપ્રીમો અરવિંદ કેજરીવાલને રાજકોટમાં મળ્યા ય ખરા. અરવિંદે એમને પક્ષમાં જોડાવા માટે કહ્યું છતાં એમણે હજુ નિર્ણય કર્યો

નથી. ઉલ્ટાનું ગુજરાત 'આપ' પાર્ટીના અગ્રણીઓ કનેથી મળતા સંકેતો મુજબ, કોટડિયા તો કોંગ્રેસગમન કરવાના હોય એવું લાગે છે. એમણે બધા વિકલ્પો ખુલ્લા રાખ્યા છે. આમ પણ એમને પક્ષમાં પલટીઓ મારવાનો અનુભવ છે. અગાઉ કેશુભાઈ પટેલ અને ગોરધન ઝડકિયાની ગુજરાત પરિવર્તન પાર્ટી(જીપીપી)માંથી ૨૦૧૨ની ચૂંટણીમાં કેશુભાઈ વિસાવદરથી અને કોટડિયા ધારીથી ચૂંટાયા. બેઉ પાછા ભાજપમાં જીપીપીના વિલયથી સ્વગૃહે પાછા ફર્યા. કેશુભાઈને રાજીનામું આપાવવાના એમના રાજકીય વારસ થવા ઉત્સુક પુત્ર ભરત દેસાઈ (કેશુભાઈની મૂળ અટક દેસાઈ છે)ના આગ્રહને વશ થયા પછી વિસાવદરની બેઠક ભાજપની ટિકીટ પર લડ્યા પછી ભરતભાઈને પરાજિત કરવામાં પક્ષની આંતરિક બાજુ જ કામ કરી ગઈ.

કોટડિયા કોંગ્રેસમાં જોડાય તો સંઘ-ભાજપના જૂના જોગી શંકરસિંહ વાઘેલા સાથે એમને સારું ગોઠે. છેલ્લી ધરીએ અમિત શાહની જાદૂઈ લાકડી કદાચ એમને ભાજપમાં લઈ જાય કારણ આંદોલનને પટેલ મુખ્યપ્રધાન હતાં ત્યારે જમીન સોદામાં એમની સંગેવણીને ઊજાગર કરીને ગાઈએથી દૂર કરાવવામાં કાંઈક અંશે આ કોટડિયા જ નિમિત્ત હતા. વાત માત્ર નલિન કોટડિયાના નવા પક્ષની નથી, સ્વયં ગુજરાત 'આપ' પાર્ટીના સંયોજક ડૉ. કનુભાઈ કલસરિયા પણ એક તબક્કે કોંગ્રેસમાં જવાનું પાર્કુ કરી ચૂક્યા હતા ત્યારે સુખદેવે તેમને 'આપ' ભણી વાળ્યા હોવાનું સ્વયં 'આપ'ના સંસ્થાપક સંયોજક જ કહે છે.

ગુજરાતમાં પાર્ટીદાર આંદોલન થકી હાર્દિક પટેલ, ઓબીસી આંદોલન થકી અલ્પેશ ઠાકોર અને દલિત આંદોલન થકી જિજ્ઞેશ મેવાણી

અતિતની આજ
ડો. હરિ દેસાઈ